

URANTIJOS KNYGA

II DALIS. VIETINĖ VISATA

443 puslapis

40 DOKUMENTAS - KYLANTIEJI DIEVO SŪNŪS

KAIP IR daugelis pagrindinių visatos būtybių grupių, taip ir Kylančiųjų Dievo Sūnų buvo apreikštos septynios bendros klasės:

1. Su Tėvu susilieję Mirtingieji.
2. Su Sūnumi susilieję Mirtingieji.
3. Su Dvasia susilieję Mirtingieji.
4. Evoliuciniai Serafimai.
5. Kylantieji Materialieji Sūnūs.
6. Pervestos Tarpinės Būtybės.
7. Personalizuoti Derintojai.

Aiškinimas apie šitas būtybes, nuo evoliucinių pasaulių žemų gyvulinės prigimties mirtingųjų iki Visuotinio Tėvo Personalizuotų Derintojų, sudaro šlovingą pasakojimą apie dieviškosios meilės ir maloningo nuolankumo neapribotą padovanojimą per visą laiką ir Rojaus Dievybių toli nusidriekiančios kūrinijos visose visatose.

Šitie pasakojimai prasidėjo nuo Dievybių aprašymo, ir grupė po grupės, šis pavaizdavimas leidosi žemyn visuotine gyvų būtybių skale iki pasiekė žemiausią gyvybės kategoriją, apdovanotą nemirtingumo potencialu; ir dabar aš esu atsiųstas iš Salvingtono—kažkada buvęs mirtingasis, kilęs iš evoliucinio erdvės pasaulio—kad praplėščiau ir toliau tęščiau pasakojimą apie Dievų amžinąjį planą, susijusį su sūnystės kylančiosiomis kategorijomis, ypač kas susiję su laiko ir erdvės mirtingaisiais tvariniais.

Kadangi šio pasakojimo didesnė dalis bus skirta kylančiųjų mirtingųjų trijų pagrindinių kategorijų aptarimui, tai iš pradžių bus aptariamos nemirtingosios kylančiosios sūnystės kategorijos—serafinės, Adominės, tarpinių būtybių, ir Derintojų.

1. EVOLIUCINIAI SERAFIMAI

Gyvulinės prigimties mirtingieji tvariniai nėra vienintelės privilegijuotos būtybės, kurios patiria sūnystę; angeliškosios gausybės taip pat turi dieviškąją galimybę pasiekti Rojų. Serafimai sargai, patyrimu ir tarnavimu su kylančiaisiais laiko mirtingaisiais, taip pat pasiekia kylančiosios sūnystės statusą. Tokie angelai pasiekia Rojų per Serafingtoną, ir daugelis jų net yra įtraukiami į Mirtingųjų Užbaigtumo Korpusą.

Užkopti iki sūnystės su Dievu užbaigtojo dieviškųjų aukštumų yra nuostabiausias pasiekimas angelui, tai yra pasiekimas, kuris toli pranoksta jūsų amžinojo išlikimo pasiekimą Amžinojo Sūnaus plano dėka ir nuolat teikiamos viduje gyvenančiojo Derintojo pagalbos dėka; bet sargai serafimai, o kartais ir kiti, iš tikrųjų įgyvendina tokį pakilimą.

444 puslapis

2. KYLANTIEJI MATERIALIEJI SŪNŪS

Dievo Materialieji Sūnūs yra sukuriama vietinėje visatoje kartu su Melkizedekais ir jų partneriais, kurie visi yra klasifikuojami kaip besileidžiantieji Sūnūs. Ir iš tikrųjų, Planetiniai Adomai—evoliucinių pasaulių Materialieji Sūnūs ir Dukros—yra besileidžiantieji Sūnūs, nužengiantys žemyn į apgyvendintus pasaulius iš savosios kilmės sferų, vietinių sistemų sostinių.

Kada toks Adomas ir Ieva visiškai sėkmingai įvykdo savo bendrą misiją planetoje kaip biologiniai gerintojai, tada jie turi tokį patį likimą kaip ir jų pasaulio gyventojai. Kada toks pasaulis pasiekia šviesos ir gyvenimo išsivysčiusias pakopas, tada šitiems ištikimiems Materialiajam Sūnui ir Dukrai yra leidžiama pasitraukti iš visų planetinio administravimo pareigų, ir kada šitokiu būdu jie būna išlaisvinti iš besileidžiančio jaudinančio patyrimo, tada jie gali vietinės visatos dokumentuose registruotis kaip išstobulinti Materialieji Sūnūs. Lygiai taip, kada jų paskyrimas į planetą yra ilgam atidedamas, tada stacionaraus statuso Materialiesiems Sūnūms—vietinės sistemos gyventojams—yra leidžiama pasitraukti iš savojo statuso sferų veiklos ir registruotis kaip išstobulintiems Materialiesiems Sūnūms. Po šitų formalumų tokie išlaisvinti Adomai ir Ievos yra patvirtinami kaip kylantieji Dievo Sūnūs ir nedelsiant gali pradėti ilgą kelionę į Havoną ir Rojų, pradėdami tiksliai nuo tuo metu esančio savojo statuso ir dvasinio pasiekimo. Ir šitą kelionę jie atlieka drauge su mirtingaisiais ir kitais kylančiaisiais Sūnūmis, ir tęsia tol, kol būna suradę Dievą ir pasiekę Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą, amžinai tarnaujantį Rojaus Dievybėms.

3. PERVESTOS TARPINĖS BŪTYBĖS

Nors ir nepatiriantys Dievo besileidžiančiųjų Sūnų įsikūnijimų planetose betarpiškos naudos, nors kilimas link Rojaus ilgam yra atidėtas, nepaisant šito, tuoj po to, kada evoliucinė planeta yra pasiekusi vidurinę šviesos ir gyvenimo epochą (jeigu ne anksčiau), abi grupės tarpinių tvarinių yra atleidžiamos nuo planetinių pareigų. Kartais didžioji jų dalis yra pervedama kartu su savo žmogiškaisiais pusbroliais, tą dieną, kai nusileidžia šviesos šventovė, o Planetos Princas yra pakeliamas į aukštą Planetos Valdovo rangą. Atleistos nuo planetinės tarnystės, abi kategorijos vietinėje visatoje yra registruojamos kaip kylantieji Dievo Sūnūs, ir tuoj pat pradeda ilgą kilimą į Rojų tais pačiais maršrutais, nustatytais materialių pasaulių mirtingųjų rasių žengimui į priekį. Pirminės grupės turi likimą patekti į įvairius užbaigtųjų korpusus, bet antriniai arba Adominiai tarpiniai tvariniai visi žengia tuo maršrutu, kuris veda į Mirtingųjų Užbaigtųjų Korpusą.

4. PERSONALIZUOTI DERINTOJAI

Kada laiko mirtingiesiems planetiniame bendravime su Visuotinio Tėvo dvasinėmis dovanomis savo sielų amžinojo išlikimo pasiekti nepasiseka, tai tokia nesėkmė niekada neatsitinka dėl to, kad pareigą, pagalbą, tarnystę, ar atsidavimą ignoruotų Derintojas. Mirus mirtingajam, tokie apleisti Pagalbininkai sugrįžta į Dievingtoną, ir vėliau, po nuosprendžio paskelbimo neišlikusiajam, jie vėl gali būti paskiriami į laiko ir erdvės pasaulius. Kartais, po tokios rūšies tarnystės pasikartojimų arba po kažkokio neįprasto patyrimo, tokio, kaip

445 puslapis

įsikūnijusio save padovanojančio Sūnaus viduje gyvenančio Derintojo tarnavimas, šituos sumanius Derintojus Visuotinis Tėvas įasmensina.

Personalizuoti Derintojai yra unikalios ir nesuvokiamos kategorijos būtybės. Iš pradžių turėdami egzistencialų ikiasmenį statusą, jie kaupia patirtį dalyvaudami materialių pasaulių žemų mirtingųjų gyvenime ir karjere. Ir kadangi asmenybė, padovanota šitiems patyrusiems Minties Derintojams, kyla iš Visuotinio Tėvo asmeninio nuolatinio tarnavimo, ir turi savo šaltinį Visuotinio Tėvo asmeniniame nuolatiname tarnavime, dovanojant patirtinę asmenybę savo tvarinių kūrinijai, tai šitie Personalizuoti Derintojai yra klasifikuojami kaip kylantieji Dievo Sūnūs, aukščiausia iš visų tokių sūnystės kategorijų.

5. LAIKO IR ERDVĖS MIRTINGIEJI

Tokių būtybių, kurios yra vadinamos Dievo sūnumis, grandinėje mirtingieji atstovauja paskutiniajai grandžiai. Pirminio ir Amžinojo Sūnaus asmeninis prisilietimas nusitęsia žemyn per vis mažiau dieviškų ir vis daugiau žmogiškų įsmensinimų seriją iki pasirodo tokia būtybė, kuri didele dalimi yra panaši į jus pačius, būtybė, kurią jūs galite

matyti, girdėti, ir liesti. Ir tuomet jūs imate dvasiškai suvokti tą didžiąją tiesą, kurią jūsų įtikėjimas gali suvokti—sūnystę su amžinuoju Dievu!

Lygiai taip iš tikrųjų Pirminė ir Begalinė Dvasia, ilga vis mažiau dieviškų ir vis daugiau žmogiškų kategorijų serija vis labiau ir labiau artėja prie kovojančiųjų sferų tvarinių, pasiekdama išraiškos ribą angeluose—už kuriuos jūs buvote sukurti truputėlį žemesni—kurie asmeniškai saugo jus ir veda jus laiko mirtingojo karjeros gyvenimo kelionėje.

Dievas Tėvas nenužengia taip žemyn, negali pats nužengti taip, kad užmegztų beveik asmeninį ryšį beveik su beribiu skaičiumi kylančiųjų tvarinių per visą visatą visatą. Tačiau Tėvui nėra atimtas asmeninis ryšys su savo žemais tvariniais; jūs nesate be dieviškojo buvimo. Nors Dievas Tėvas negali būti su jumis tiesioginės asmenybės pasireiškimu, bet jis yra jumyse ir jūsų dalis jūsų viduje gyvenančiųjų Minties Derintojų, dieviškųjų Pagalbininkų, tapatybės dėka. Tokiu būdu, iš tiesų Tėvas, kuris asmenyje ir dvasia nuo jūsų yra toliausia, asmenybės grandinė ir vidinės komunikacijos su savo mirtingųjų sūnų ir dukrų pačiomis sielomis dvasiniu palietimu prie jūsų priartėja arčiausia.

Dvasinis identifikavimas sudaro asmeninio išlikimo paslaptį ir nulemia dvasinio kilimo likimą. O kadangi Minties Derintojai yra vienintelės dvasios, turinčios susiliejjimo potencialą, kuris turi būti sutapatintas su žmogumi per jo gyvenimą materialiame kūne, tai laiko ir erdvės mirtingieji pirmiausia yra klasifikuojami pagal savo ryšį su šitomis dieviškosiomis dovanomis, viduje gyvenančiais Paslaptینگaisiais Pagalbininkais. Šita klasifikacija yra tokia:

1. Mirtingieji, kuriuose gyvena laikinas arba patirtinis Derintojas.
2. Mirtingųjų tipai, susiliejjantys ne su Derintoju.
3. Mirtingieji, turintys potencialą susiliesti su Derintoju.

Pirmoji serija—mirtingieji, kuriuose gyvena laikinas arba patirtinis Derintojas. Šitos serijos paskyrimas bet kokiai besivystančiai planetai yra laikinas, naudojamas visų apgyvendintų pasaulių ankstyvosiose stadijose, išskyrus tuos, kurie priklauso antrajai serijai.

Pirmosios serijos mirtingieji erdvės pasauliuose gyvena žmonijos evoliucijos ankstyvųjų epochų metu, ir apima žmogiškojo proto pačias primityviausias rūšis.

Daugelyje pasaulių, tokių, kaip Urantija, iki Adomo, primityviųjų žmonių daugybė aukštesnių arba labiau išsivysčiusių tipų įgyja sugebėjimą išlikti, bet su Derintoju susiliesti jiems nepavyksta. Amžių amžiais, iki žmogus pakyla į aukštesnį dvasinės valios lygį,

Derintojai užima šitų kovojančiųjų tvarinių protus jų trumpo gyvenimo materialiam kūne laikotarpiu, ir nuo to akimirksnio, kada Derintojai apsigyvena tokių valią turinčių tvarinių viduje, ima veikti angelų sargų grupė. Nors pirmosios serijos mirtingieji asmeninių sargų neturi, bet jie turi grupinius sargybinius.

Patirtinis Derintojas su primityvia žmogiškąja būtybe pasilieka per jo visą gyvenimo materialiam kūne laikotarpį. Derintojai daug prisideda prie primityviųjų žmonių vystymosi, bet su tokiais mirtingaisiais negali užmegzti amžinosios sąjungos. Šitas laikinas Derintojų tarnavimas įgyvendina du dalykus: Pirma, jie įgauna vertingo ir aktualaus patyrimo, susijusio su evoliucinio intelekto prigimtimi ir veikimu, tokio patyrimo, kuris bus neįkainojamas vėliau užmezgant ryšius su labiau išsivysčiusiomis būtybėmis kituose pasauliuose. Antra, laikinas Derintojų gyvenimas daug prisideda prie to, kad jų mirtingieji subjektai būtų paruošti galimam vėlesniam susiliejimui su Dvasia. Visos šitos rūšies Dievo ieškančios sielos amžinąjį gyvenimą pasiekia vietinės visatos Motinos Dvasios dvasiniu apkabinimu, šitokiu būdu tapdamos vietinės visatos režimo kylančiais mirtingaisiais. Iki Adomo daugelis asmenų iš Urantijos tokiu būdu pateko į Satanijos gyvenamuosius pasaulius.

Tie Dievai, kurie paliepė, jog mirtingasis žmogus turėtų kopti į dvasinio intelekto aukštesnį lygį per evoliucinių išbandymų ir sukrėtimų ilgus amžius, atsižvelgia į jo statusą ir poreikius kiekvienoje kilimo stadijoje; ir visada jie yra dieviškai nešališki ir teisingi, net kerinčiai galestingi, priimdami galutinius nuosprendžius besivystančių rasių ankstyvųjų dienų šitiems kovojantiems mirtingiesiems.

Antroji serija—mirtingieji, susiliejančys ne su Derintoju. Tai yra žmogiškųjų būtybių specializuoti tipai, kurie nesugeba įgyvendinti amžinosios sąjungos su savo Derintojais, gyvenančiais jų viduje. Klasifikavimas į tipus tarp rasių su vienu smegenų pusrutuliu, su dviem smegenų pusrutuliais, ir su trimis smegenų pusrutuliais neturi reikšmės susiliejimui su Derintoju; visi šitie mirtingieji yra panašūs, tačiau tie tipai, kurie susilieja ne su Derintoju, yra visiškai kitokia ir labai modifikuota valinių tvarinių kategorija. Daugelis iš nekvėpuojančiųjų priklauso šitai serijai, ir yra gausybė kitų grupių, kurios paprastai nesusilieja su Derintojais.

Panašiai kaip pirmojoje serijoje, kiekvienas šitos grupės narys per savo gyvenimą materialiam kūne patiria vieno Derintojo veikimą. Per materialaus kūno gyvenimą šitie Derintojai savo subjektams, kuriuose laikinai gyvena, daro viską, kas yra daroma ir kituose pasauliuose, kuriuose gyvena mirtingieji, turintys susiliejinimo potencialą. Šitos antrosios serijos mirtinguosiuose dažnai gyvena nepatyrę Derintojai, bet aukštesnieji žmonių tipai dažnai turi ryšį su sumaniais ir patyrusiais Pagalbininkais.

Kilimo plane, pagal kurį gerinami gyvulinės kilmės tvariniai, šitos būtybės patiria tokį patį Dievo Sūnų tarnavimo atsidavimą, koks tarnavimo atsidavimas yra suteikiamas Urantijos tipo mirtingiesiems. Serafinis bendradarbiavimas su Derintojais tose planetose, kuriose nesusilieja, yra suteikiamas lygiai tiek pat iki galo, kaip ir tuose pasauliuose, kuriuose yra susiliejinimo potencialas; likimo sargai tokiose sferose veikia lygiai taip, kaip

ir Urantijoje, ir panašiai dirba mirtingojo išlikimo metu, tokiu metu, kada išliekanti siela susilieja su Dvasia.

Kada su šitais modifikuotais mirtingųjų tipais jūs susitiksime gyvenamuosiuose pasauliuose, tada su jais bendrauti jums nebus sunku. Ten jie kalba ta pačia sistemos kalba, bet modifikuotu metodu. Dvasia ir asmenybės pasireiškimu šitos

447 puslapis

būtybės yra identiškos tvarinio gyvybės jūsų kategorijai, skiriasi tiksliai kai kuriais fiziniais aspektais ir tuo faktu, kad su Minties Derintojais jos nesusilieja.

Kai dėl to, kodėl šitas tvarinio tipas niekada negali susiliesti su Visuotinio Tėvo Derintoju, tai šito aš atsakyti nesugebu. Kai kurie iš mūsų yra linkę tikėti, jog Gyvybės Nešėjai, bandydami suformuoti būtybes, sugebančias egzistuoti neįprastose planetinėse sąlygose, susiduria su būtinybe padaryti tokius radikalius pakeitimus protinių valinių tvarinių visatos plane, kad tampa savaime neįmanoma įgyvendinti nuolatinę sąjungą su Derintojais. Dažnai mes esame klausę: ar tai yra sąmoninga ar nesąmoninga kilimo plano dalis? bet atsakymo nesuradome.

Trečioji serija—mirtingieji, turintys susilieimo su Derintoju potencialą. Visi su Tėvu susilieję mirtingieji yra gyvulinės kilmės, lygiai taip, kaip ir Urantijos rasės. Jie sudaro vieno smegenų pusrutulio, dviejų, ir trijų smegenų pusrutulių tipų mirtinguosius, turinčius susilieimo su Derintoju potencialą. Urantijiečiai yra tarpinio arba dviejų smegenų pusrutulių tipo, būdami daugeliu atvejų žmogiškai pranašesni už vieną smegenų pusrutulį turinčias grupes, bet aiškiai ribotesni, palyginus su trijų smegenų pusrutulių kategorijomis. Šitie trys tipai pagal fizinių-smegenų apdovanojimą neturi jokios reikšmės Derintojų padovanojimui, serafinei tarnystei, ar bet kokiam kitam dvasinio tarnavimo aspektui. Intelektualus ir dvasinis skirtumas tarp šitų trijų smegenų tipų apibūdina individus, kurie kitais atžvilgiais proto apdovanojimu ir dvasiniu potencialu yra gana panašūs, būdami didžiausi materialaus kūno gyvenime ir linkę tapti mažesniais, kada keliamas vienas po kito per gyvenamuosius pasaulius. Iš sistemos būstinės žengiant toliau, šitų trijų tipų žengimas pirmyn yra toks pat, o jų galutinis Rojaus likimas yra identiškas.

Nesunumeruotos serijos. Šitie pasakojimai negali aprėpti visų nuostabių variacijų evoliuciniuose pasauliuose. Jūs žinote, jog kas dešimtas pasaulis yra dešimtainė arba eksperimentinė planeta, bet jūs nieko nežinote apie kitokias variacijas, kurios skiria evoliucinių sferų žengimą į priekį. Skirtumų yra per daug net ir tarp apreiškusių gyvų tvarinių kategorijų, kaip ir tarp tos pačios grupės planetų, kad būtų galima papasakoti, bet šitas pateikimas paaiškina esminius skirtumus, susijusius su kilimo karjera. O kilimo karjera yra pats svarbiausias faktorius, nagrinėjant bet ką apie laiko ir erdvės mirtinguosius.

Kai dėl mirtingojo išlikimo galimybių, tai tebūnie kartą ir visiems laikams aišku: Mirtingosios egzistencijos kiekvienos įmanomos fazės visos sielos išliks su sąlyga, jeigu jos parodys norą bendradarbiauti su viduje gyvenančiais savo Derintojais ir išreikš troškimą surasti Dievą ir pasiekti dieviškąjį tobulumą, nors šitie troškimai būtų ne daugiau kaip pirmieji nestiprūs primityvaus suvokimo, kas yra "tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, kuris ateina į šį pasaulį," virpesiai.

6. ĮTIKĖJIMO DIEVO SŪNŪS

Mirtingosios rasės yra intelektualios ir asmenės kūrinijos žemiausios kategorijos atstovai. Jūs mirtingieji esate dieviškai mylimi, ir kiekvienas iš jūsų galite apsispręsti dėl to, kad priimtumėte šlovingo patyrimo užtikrintą likimą, bet jūs dar nesate prigimtimi dieviškoji kategorija; jūs esate visiškai mirtingi. Jūs būsite laikomi kylančiais sūnumis nuo tos akimirkos, kada įvyks susiliejimas, bet laiko ir erdvės mirtingųjų statusas yra įtikėjimo sūnų statusas iki to įvykio, kada išliekančiojo mirtingojo

448 puslapis

siela galutinai susivienija su amžinos ir nemirtingos dvasios tam tikru tipu.

Tai yra šventas ir dieviškas faktas, jog tokie žemi ir materialūs tvariniai, kaip Urantijos žmogiškosios būtybės, yra Dievo sūnūs, Aukščiausiojo įtikėjimo vaikai. "Žiūrėkite, kokią meilės išraišką Tėvas padovanojo mums, kad mus reikėtų vadinti Dievo sūnumis." "Visiems tiems, kurie jį priėmė, jis suteikė galią suvokti, kad jie yra Dievo sūnūs." Nors "to, kas jūs tikrai būsite, dar nesimato," bet net ir dabar "jūs esate įtikėjimo Dievo sūnūs"; "nes jūs negavote vergystės dvasios, kurios vėl bijotumėte, bet jūs gavote sūnystės dvasią, su kuria jūs sušunkate, 'mūsų Tėve.'" Kalbėjo senovės pranašas amžinojo Dievo vardu: "Net ir jiems aš suteiksiu vietos savo namuose ir vardą geresnį negu sūnų; aš jiems suteiksiu amžinąjį vardą, tokį, kurio tikrai nebus galima atmesti." " Ir kadangi jūs esate sūnūs, tai Dievas į jūsų širdis atsiuntė savo Sūnaus dvasią."

Visi evoliuciniai pasauliai, kuriuose gyvena mirtingieji, turi šituos įtikėjimo Dievo sūnus, maloningumo ir gailestingumo sūnus, mirtingas būtybes, priklausančias dieviškajai šeimai ir atitinkamai vadinamas Dievo sūnumis. Urantijos mirtingieji turi teisę save pačius laikyti Dievo sūnumis, nes:

1. Jūs esate dvasinio įžado sūnūs, įtikėjimo sūnūs; jūs esate priėmę sūnystės statusą. Jūs tikite savo sūnystės tikrove, ir šitokiu būdu jūsų sūnystė su Dievu iš tikrųjų tampa amžinai tikra.

2. Dievo Sūnus Kūrėjas tapo vienu iš jūsų; iš tiesų jis yra jūsų vyresnysis brolis, ir jeigu dvasioje jūs tapote iš tiesų susietais Kristaus, Mykolo nugalėtojo, broliais, tuomet dvasioje jūs taip pat turite būti to Tėvo, kuris jums yra bendras—net visų Visuotinio Tėvo—sūnūs.

3. Jūs esate sūnūs, nes vieno Sūnaus dvasia buvo išlieta jums, buvo laisvai ir tikrai padovanota visoms Urantijos rasėms. Šitoji dvasia visą laiką jus traukia prie dieviškojo Sūnaus, kuris yra jos šaltinis, ir prie Rojaus Tėvo, kuris yra šito dieviškojo Sūnaus šaltinis.

4. Savo dieviškąja laisva valia, Visuotinis Tėvas jums suteikė tvarinių asmenybes. Jūs buvote apdovanoti laisvos valios veiksmo tuo dieviškojo spontaniškumo matu, kuriuo Dievas dalinasi su visais tais, kurie galėtų tapti jo sūnumis.

5. Jūsų viduje gyvena Visuotinio Tėvo fragmentas, ir tokiu būdu jūs esate tiesiogiai susietas su visų Dievo Sūnų dieviškuoju Tėvu.

7. SU TĖVU SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Derintojų pasiuntimas, jų apsigyvenimas viduje, iš tikrųjų yra viena iš nesuvokiamų Dievo Tėvo paslapčių. Šitie Visuotinio Tėvo dieviškosios prigimties fragmentai su savimi neša tvarinio nemirtingumo potencialą. Derintojai yra nemirtingos dvasios, ir sąjunga su jais susiliejusio mirtingojo sielai suteikia amžinąjį gyvenimą.

Jūsų pačių išliekančiųjų mirtingųjų rasės priklauso šitai kylančiųjų Dievo Sūnų grupei. Dabar jūs esate planetiniai sūnūs, evoliuciniai tvariniai, atsiradę iš Gyvybės Nešėjų implantavimų ir modifikuoti Adominės gyvybės įliejimo, bet vargu ar esate kylantieji sūnūs; bet tikrai jūs esate sūnūs, turintys potencialą kilti—net iki aukščiausiųjų šlovės ir dievybės pasiekimo aukštybių—ir šitą dvasinį kylančiosios sūnystės statusą jūs galite pasiekti įtikėjimu ir laisvavaliu bendradarbiavimu su

449 puslapis

viduje gyvenančio Derintojo dvasinančia veikla. Kada jūs ir jūsų Derintojas esate galutinai ir amžinai susilieję, kada jūs abu tampate vienu, net ir taip, kaip Kristuje Mykole Dievo Sūnus ir Žmogaus Sūnus yra vienas, tuomet iš tikrųjų jūs esate tapę kylančiaisiais Dievo sūnumis.

Derintojo karjeros smulkmenos, kaip jis tarnauja gyvendamas išbandymo ir evoliucinėje planetoje, nėra manosios užduoties dalis; šitos didžios tiesos gvildenimas sudaro jūsų visą karjerą. Aš paminiu Derintojo kai kurias funkcijas tam, kad pateikčiau susiliejusį su Derintoju mirtingųjų visapusišką apibūdinimą. Šitie viduje gyvenantys Dievo fragmentai su jūsų būties kategorija būna nuo fizinės egzistencijos ankstyvųjų dienų per visą kylančiojo karjerą Nebadone ir Orvontone, ir toliau lydi per Havoną į patį Rojų. Po šito, per amžiną jaudinantį patyrimą, tas pats Derintojas tampa vienu su jumis ir viena iš jūsų dalių.

Tai yra tie mirtingieji, kuriems Visuotinis Tėvas paliepė, "Būkite tokie tobuli, net koks tobulas esu aš." Tėvas save padovanojo jums, savo paties dvasią patalpino į jūsų vidų; *dėl to* jis iš tiesų iš jūsų reikalauja galutinio tobulumo. Pasakojimas apie žmogaus

kilimą iš laiko mirtingųjų sferų į dieviškąją amžinybės valdą sudaro jaudinanti atpasakojimą, kuris nėra įtrauktas į mano užduotį, bet šitas dieviškasis jaudinantis patyrimas turėtų būti mirtingojo žmogaus aukščiausioji studija.

Susilieėjimas su Visuotinio Tėvo fragmentu yra tolygus dieviškajam patvirtinimui, jog galiausiai Rojus bus pasiektas, ir tokie su Derintoju susilieję mirtingieji yra vienintelė žmogiškųjų būtybių, kurios visos kelia per Havonos grandines ir suras Dievą, klasė. Susilieėjusiam su Derintoju mirtingajam visuotinė tarnystės karjera atverta plačiai. Koks likimo didingumas ir kokia pasiekimo šlovė laukia kiekvieno iš jūsų! Ar jūs iki galo suvokiate, kas jums yra padaryta? Ar jūs suvokiate, kokia amžinojo pasiekimo aukštybių didybė yra išskleista prieš jus?—net ir prieš jus, kurie dabar toliau sunkiai žengiate gyvenimo žemu keliu per savo vadinamąją "ašarų pakalnę"?

8. SU SŪNUMI SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Nors praktiškai visi išliekantieji mirtingieji susilieja su savo Derintojais viename iš gyvenamųjų pasaulių arba vos tik atvykę į aukštesniąsias morontijos sferas, bet būna tam tikrų atvejų, kada susilieėjimas yra uždelsiamas, kai kas šito galutinio užtikrintumo dėl išlikimo nepatiria tol, kol pasiekia visatos būstinės paskutiniuosius mokymo pasaulius; o nedideliame skaičiui iš šitų mirtingųjų kandidatų į niekada nesibaigiantį gyvenimą visiškai nepavyksta pasiekti tapatybės susilieėjimo su savo ištikimais Derintojais.

Nuosprendžius priimanti valdžia būna nusprendusi, jog tokie mirtingieji yra verti išlikimo, ir net jų Derintojai, sugrįžę iš Dieviningtono, yra dirbę kartu, jiems kylant į gyvenamuosius pasaulius. Tokios būtybės pakilo per sistemą, žvaigždyną, ir per Salvingtono grandinės mokymo pasaulius; joms galimybės susilieti buvo suteiktos "septyniasdešimtkart po septynis," ir vis tiek vienumo su savo Derintojais jos nesugebėjo pasiekti.

Kada tampa akivaizdu, jog kažkokia sinchronizavimo problema trukdo susilieti su Tėvu, tada yra sukvečiami Sūnaus Kūrėjo išlikimo teisėjai. Ir kada šitas tiriamasis teismas, sankcionuotas Dienų Senujų asmeninio atstovo, galutinai nusprendžia, jog kylantis mirtingasis nėra kaltas nė vienos nustatytos priežasties atžvilgiu dėl to, kad nepasisekė pasiekti susilieėjimo, tada jie šitą pažymi vietinės visatos dokumentuose ir tai, ką nustatė, jie deramai perduoda Dienų Seniesiems. Po šito viduje gyvenantis Derintojas sugrįžta į Dieviningtoną tam, kad gautų

450 puslapis

patvirtinimą iš Personalizuotų Pagalbininkų, ir po šito išvykimo morontinis mirtingasis nedelsiant yra suliejamas su Sūnaus Kūrėjo dvasios individualizuota dovana.

Didele dalimi taip, kaip Neadono morontinėmis sferomis bendrai naudojasi su Dvasia susilieję mirtingieji, taip ir šitie su Sūnumi susilieję tvariniai Orvontono tarnybomis naudojasi bendrai su susilieėjusiais su Derintoju savo sielos broliais,

keliaujančiais į vidų, į tolimąją Rojaus Salą. Jie iš tikrųjų yra jūsų sielos broliai, ir jums labai patiks su jais bendrauti, kada jūs žengsite per supervisatos mokymo pasaulius.

Su Sūnumi susilieusių mirtingųjų grupė nėra labai didelė, Orvontono supervisatoje jų yra mažiau negu vienas milijonas. Išskyrus nuolatinio gyvenimo likimą Rojuje, visais kitais atžvilgiais jie yra lygūs su savo partneriais, susiliejusiais su Derintojais. Jie dažnai keliauja į Rojų su supervisatos užduotimis, bet retai kada ten gyvena nuolat, būdami, kaip klasė, apriboti savo gimtosios supervisatos ribomis.

9. SU DVASIA SUSILIEJĘ MIRTINGIEJI

Susilieję su Dvasia kylantieji mirtingieji nėra Trečiojo Šaltinio asmenybės; jie yra įtraukti į Tėvo asmenybės grandinę, bet jie yra susilieję su Trečiojo Šaltinio ir Centro ikiprotinės dvasios individualizavimais. Toks susiliejimas su Dvasia niekada neįvyksta per natūralaus gyvenimo tarpsnį; jis įvyksta tik tai tuo metu, kada mirtingasis atsibunda morontinės egzistencijos gyvenamuosiuose pasauliuose. Susiliejimo patyrimė nėra užklojimo ant viršaus; valią turintis tvarinys yra susiliejęs arba su Dvasia, arba su Sūnumi, arba su Tėvu. Tie, kurie yra susilieję su Derintoju arba su Tėvu, niekada nebūna susilieję su Dvasia arba su Sūnumi.

Tas faktas, kad šitos mirtingųjų tvarinių rūšys nėra kandidatės susilieti su Derintoju, neužkerta kelio Derintojams gyventi jų viduje gyvenimo materialiam kūne metu. Derintojai iš tikrųjų dirba tokių būtybių prote per materialaus gyvenimo tarpsnį, bet niekada amžiams netampa vienu su savo mokinių sielomis. Per šitą laikinąjį gyvenimą Derintojai efektyviai sukuria tokį patį mirtingojo prigimties dvasinį kolegą—sielą—kokį jie tikrai sukuria kandidatuose į susiliejimą su Derintoju. Iki tos akimirkos, kada mirtingasis miršta, Derintojų darbas yra visiškai panašus į jų tarnavimą jūsų pačių rasėse, bet po mirtingojo mirties Derintojai šituos kandidatus į susiliejimą su Dvasia palieka amžiams ir vyksta tiesiai į Dievingtoną, visų dieviškųjų Pagalbininkų būstinę, ir čia laukia naujų savosios kategorijos užduočių.

Kada tokie miegantys išlikusieji vėl įasmeninami gyvenamuosiuose pasauliuose, tada išvykusio Derintojo vietą užima Dieviškojo Tarno individualizavimas, Begalinės Dvasios atstovas konkrečioje vietinėje visatoje. Šitas dvasinis įliejimas šituos išliekančius tvarinius paverčia su Dvasia susiliejusiais mirtingaisiais. Tokios būtybės visais atžvilgiais yra jums lygios protu ir dvasia; ir jos iš tikrųjų yra jūsų amžininkės, besidalinančios gyvenamosiomis ir morontinėmis sferomis bendrai su jūsų kategorijos kandidatais į susiliejimą ir su tais, kurie turi susilieti su Sūnumi.

Tačiau yra viena ypatybė, kuria susiliejusieji su Dvasia skiriasi nuo savo kylančiųjų sielos brolių: Mirtingojo atmintis apie žmogiškąjį patyrimą savosios kilmės materialiuose pasauliuose išlieka po materialaus kūno mirties, nes viduje gyvenantis Derintojas

įgijo dvasinį dublikatą, arba tikslią kopiją, tų žmogiškojo gyvenimo įvykių, kurie turėjo dvasinės reikšmės. Bet su Dvasia susilieję mirtingieji neturi tokio mechanizmo, kurio pagalba galėtų išlikti žmogiškoji atmintis. Atminties Derintojo kopijos yra pilnos ir viską išlaikiusios, bet šitas turtas yra išvykusių Derintojų patirtinė nuosavybė ir nėra prieinamas tiems tvariniams, kurių viduje jie anksčiau gyveno, ir kurie dėl to atsibunda Neadono morontinių sferų prisikėlimo salėse tarsi būtų naujai sukurtos būtybės, tvariniai be sąmoningo suvokimo apie ankstesnę egzistenciją.

Tokie vietinės visatos vaikai yra įgalinami vėl atstatyti didžiulę dalį savo ankstesnės žmogiškosios patirtinės atminties, kada ją vėl jiems atpasakoja su jais susieti serafimai ir cherubimai ir kada ji yra pasitikslinama mirtingojo karjeros dokumentuose, kuriuos pateikia registruojantys angelai. Tą jie gali padaryti su neabejotinu tikrumu, nes išliekanti siela, turinti patirtinę kilmę materialioje ir mirtingoje gyvybėje, nors ir neprisimena mirtingų įvykių, bet tikrai turi likutinį patirtinį-suvokiantį reagavimą į šituos praėjusio patyrimo neprisimenamus įvykius.

Kada susiliejusiam su Dvasia mirtingajam yra pasakojama apie praeities patyrimo neprisimenamus įvykius, tada tokio išlikusiojo sielos (tapatybės) viduje tuoj pat įvyksta patirtinio suvokimo reagavimas, kuris tą pačią akimirką pasakojamą įvykį įvelka į tikrovės emocinį atspalvį ir fakto intelektualią kokybę; ir šitas dvigubas reagavimas sudaro mirtingojo patyrimo neprisimenamo aspekto atstatymą, suvokimą, ir patvirtinimą.

Net ir su Derintoju susiliejančioms kandidatams, tikrai tokie žmogiškieji patyrimai, kurie turėjo dvasinės vertės, yra išliekančiojo mirtingojo ir sugrįžusio Derintojo bendra nuosavybė, ir dėl to nedelsiant prisimenami po mirtingojo išlikimo. Kai dėl įvykių, kurie neturėjo dvasinės reikšmės, tai net ir šitie susiliejusieji su Derintoju turi priklausyti nuo suvokimo-reagavimo savybės išliekančiojoje sieloje. Ir kadangi bet koks įvykis gali turėti dvasinės konotacijos vienam mirtingajam, bet ne kitam, todėl tampa įmanoma kylančiųjų amžininkų grupei iš tos pačios planetos surinkti Derintojų prisimenamų įvykių saugomas atsargas į vieną vietą ir šitokiu būdu atstatyti bet koki patyrimą, kuris jiems buvo bendras, ir kuris turėjo dvasinės vertės bet kurio iš jų gyvenime.

Nors mes gana gerai suprantame tokį atminties atstatymo metodą, bet mes nesuvokiame asmenybės atpažinimo metodo. Kažkada bendravusios asmenybės abipusiškai reaguoja gana nepriklausomai nuo atminties veikimo, nors, pati atmintis ir jos atstatymo metodas yra būtini tam, kad tokiame abipusiam asmenybės reagavimui suteiktų atpažinimo pilnatvę.

Su Dvasia susiliejęs išlikęs mirtingasis taip pat gali daug sužinoti apie gyvenimą, kurį jis gyveno materialiam kūne, lankydamasis savo gimtajame pasaulyje vėliau, kada planetoje yra paskelbiama nauja dieviškoji tvarka, palyginus su ta, kurioje gyveno jis. Tokie susilieję su Dvasia vaikai įgalinami turėti tokias galimybes tam, kad ištyrinėtų savo žmogiškąją karjerą, kadangi apskritai jie yra apriboti vietinės visatos tarnystė. Jie neturi tokio, kaip jūsų aukšto ir egzaltuoto likimo Rojaus Užbaigtųjų Korpuse; tikrai su Derintoju susilieję mirtingieji arba kitos ypatingai apkabintos kylančiosios būtybės yra

priimamos į gretas tų, kurios laukia amžinosios Dievybės jaudinančio patyrimo. Su Dvasia susilieję mirtingieji yra vietinių visatų nuolatiniai piliečiai; jie gali siekti Rojaus likimo, bet negali būti dėl jo užtikrinti. Nebadone jų visatos namai yra aplink Salvingtoną skriejančių pasaulių aštuntoji grupė, dangiškoji buveinė, kurios prigimtis ir vieta labai panašėja į tai, ką įsivaizduoja Urantijos planetiniai pasakojimai.

452 puslapis

10. KYLANČIŪJŲ LIKIMAI

Apskritai kalbant, su Dvasia susilieusių mirtingųjų tarnavimas ribojasi vietine visata, su Sūnumi susilieusių išlikusiųjų darbas ribojasi supervisata, su Derintoju susilieję mirtingieji turi likimą įsiskverbti į visatų visatą. Su mirtinguoju susilieję dvasia visada pakyla į savosios kilmės lygmenį; tokia dvasinė esybė būtinai sugrįžta į pirminio šaltinio sferą.

Su Dvasia susilieję mirtingieji yra iš vietinės visatos; paprastai, jie nekyla už savo gimtųjų sferų ribų, už tų ribų, kuriose juos persmelkianti dvasia veikia erdvėje. Su Sūnumi susilieję kylantieji lygiai taip pakyla į dvasinio padovanojimo šaltinį, kadangi taip, kaip Sūnaus Kūrėjo Tiesos Dvasia koncentruojasi su ja susietame Dieviškajame Tarne, taip ir jo "susilieėjimo dvasia" tikrai yra įgyvendinta aukštesniųjų visatų Atspindinčiosiose Dvasiose. Tokį dvasinį ryšį tarp Dievo Septinkarčio vietinės visatos ir supervisatos lygių gali būti sunku paaiškinti, bet nesunku pastebėti, kuris yra neklįstamai apreiškiamas tuose Atspindinčiųjų Dvasių vaikuose—Sūnų Kūrėjų sekorafiniuose Balsuose. Minties Derintojas, kylantis iš Tėvo Rojuje, niekada nenustoja veikęs, kol mirtingasis akivaizdžiai atsistoja akis į akį su amžinuoju Dievu.

Paslaptingas keitimasis, vykstantis asociatyviniame metode, kurio dėka mirtingoji būtybė netampa arba negali tapti amžinai susiliejusia su viduje gyvenančiu Minties Derintoju, gali atrodyti, jog kilimo plane atskleidžia klaidą; susiliejimas su Sūnumi ir Dvasia, iš paviršiaus, yra panašus į kompensaciją už nepaaiškintas nesėkmes kilimo į Rojų plano kažkuriame etape, bet visos tokios išvados yra klaidingos; mus moko, jog visi šitie įvykiai vystosi paklusdami Aukščiausiųjų Visatos Valdovų nustatytiems dėsniams.

Mes nagrinėjome šią problemą ir padarėme neabejotiną išvadą, jog visų mirtingųjų pasišventimas galutiniam Rojaus likimui būtų neteisingas laiko-erdvės visatoms tuo, kad Sūnų Kūrėjų ir Dienų Senujų teismai tuomet būtų visiškai priklausomi nuo tarnystės tų, kurie yra pakeliui į aukštesnes valdas. Ir iš tikrųjų atrodo nėra nieko tinkamesnio už tai, jog vietinių visatų ir supervisatų kiekviena vyriausybė būtų aprūpinta pakilimo pilietybės nuolatine grupe; jog tokio valdymo funkcijas praturtintų pašlovintų mirtingųjų, abandonterių ir susatijų evoliucinių papildinių, kurie turi nuolatinį statusą, tam tikrų grupių pastangos. Dabar visiškai akivaizdu, jog dabartinis kilimo planas laiko-erdvės administracijas efektyviai aprūpina kaip tik tokiomis pakilusųjų tvarinių grupėmis; ir mes iš tikrųjų daug kartų stebėjomės: Ar visa tai išreiškia Pagrindinės

Visatos Architektų visaišminčių planų sąmoningą dalį, sumanytą tam, kad aprūpintų Sūnus Kūrėjus ir Dienų Senuosius pakilusiais nuolatiniais gyventojais? pilietybės besivystančiomis kategorijomis, kurios vis daugiau taps kompetentingomis tvarkyti šitų valdų reikalus per visatos ateities amžius?

Tai, kad tokiu būdu mirtingųjų likimai skiriasi, jokių būdu neįrodo, jog vienas likimas yra didesnis ar mažesnis už kitą, tiesiog tik tai, kad jie skiriasi. Su Derintoju susilieję pakilusieji kaip užbaigtieji iš tikrųjų turi nuostabią ir šlovingą karjerą, atsiveriančią prieš juos amžinojoje ateityje, bet tai nereiškia, kad jiems yra teikiama pirmenybė tarp pakilusiuoju jų sielos brolių. Mirtingojo išlikimo dieviškojo plano pasirenkamame veikime nėra jokio tendencingo palankumo, jokio savavališkumo.

453 puslapis

Nors su Derintoju susilieję užbaigtieji akivaizdžiai naudojami plačiausiomis iš visų tarnystės galimybų, bet šito tikslo pasiekimas jiems automatiškai užkerta galimybę dalyvauti amžius trunkančioje kovoje kurioje nors vienoje visatoje ar supervisatoje, pradedant ankstyvesnėmis ir mažiau nusistovėjusiomis epochomis ir baigiant vėlesnėmis ir nusistovėjusiomis santykinio tobulumo pasiekimo eromis. Užbaigtieji įgauna nuostabų ir toli nusidriekiantį laikinosios tarnystės patyrimą didžiosios visatos visuose septyniuose segmentuose, bet paprastai nė apie vieną visatą jie neįgauna tokių gilių žinių, kurios net ir dabar apibūdina su Dvasia susiliejusius Nebadono Užbaigtumo Korpuso veteranus. Šitie individai naudojami galimybe planetinių amžių kylančią procesiją pamatyti taip, kaip jie vienas po kito vystosi dešimtyje milijonų apgyvendintų pasaulių. Ir tokiems vietinės visatos piliečiams ištikimai tarnaujant, patyrimas užkloja patyrimą tol, kol laiko pilnatvė sunokina tą aukštos kokybės išmintį, kurią sukuria sukonzentruota patirtis—*autoritetinga* išmintis—ir tai savaime yra gyvybiškai svarbus faktorius bet kokios vietinės visatos nusistovėjimui.

Taip, kaip tas vyksta su Dvasia susiliejusiais, taip tas vyksta ir su tais su Sūnumi susiliejusiais mirtingaisiais, kurie pasiekė gyvenamąjį statusą Uversoje. Kai kurie iš šitų tvarinių yra kilę ankstyviausiomis Orvontono epochomis, ir jie sudaro įžvalgos dėka gilinamos išminties lėtai besikaupiančią visumą, kuri savo nuolat augančios tarnystės dėka prisideda prie septintosios supervisatos gerovės ir galutinio jos nusistovėjimo.

Mes nežinome, koks bus galutinis šitų vietinės visatos ir supervisatos pilietybės stacionarių kategorijų likimas, bet visiškai įmanoma, jog kada Rojaus užbaigtieji pirmieji praplės dieviškumo ribas pirmojo išorinio erdvės lygio planetų sistemose, tada jų sielos broliai kylančiųjų evoliucinėje kovoje, susilieję su Sūnumi ir Dvasia, įneš deramą indėlį į išstbulintų supervisatų patirtinės pusiausvyros palaikymą tuo metu, kada jie bus pasiruošę pasveikinti didžiulį kiekį nuolat atvykstančių keliaujančių į Rojų piligrimų, kurie, tą tolimą dieną, galėtų gausiai išsilieti per Orvontoną ir per į jį panašius kūrinius kaip milžiniška dvasios ieškanti srovė iš šitų dabar neištyrinėtų ir neapgyvendintų išorinės erdvės galaktikų.

Nors didžioji dauguma susilieusiųjų su Dvasia nuolat tarnauja kaip vietinių visatų piliečiai, bet nevisi. Jeigu jų tarnavimo visatoje kokiam nors aspektui būtų reikalingas jų asmeninis buvimas supervisatoje, tuomet šitiems piliečiams būtų įgyvendintos tokios būties transformacijos, kad jie būtų įgalinti pakilti į aukštesnę visatą; o atvykus Dangiškiesiems Sargams su įsakymais, kad tokius su Dvasia susilieėjusius atgabentų į Dienų Senųjų rūmus, jie šitaip pakiltų tam, jog niekada nebesugrįžtų. Jie tampa supervisatos saugotojais nuolat tarnaudami Dangiškųjų Sargų pagalbininkais, išskyrus tuos nedaugelį, kurie iš eilės yra išskviečiami į Rojaus ir Havonos tarnystę.

Kaip su Dvasia susilieję jų sielos broliai, taip ir su Sūnumi susilieję nekeliauja į Havoną, ir nepasiekia Rojaus, nebent jie yra patyrę tam tikras modifikuojančias transformacijas. Dėl rimtų ir pakankamų priežasčių, tokie pakeitimai buvo padaryti kai kuriems su Sūnumi susilieėjusiems išlikusiesiems, ir šitas būtybes kartas nuo karto galima sutikti centrinės visatos septyniose grandinėse. Taigi, būtent tam tikras skaičius tiek susilieusių su Sūnumi, tiek susilieusių su Dvasia mirtingųjų iš tikrųjų pakyla į Rojų, iš tikrųjų pasiekia tokį tikslą, kuris daugeliu atžvilgių prilygsta tam tikslui, kuris laukia su Tėvu susilieusių mirtingųjų.

Su Tėvu susilieję mirtingieji yra potencialūs užbaigtieji; jų galutinis tikslas yra Visuotinis Tėvas, ir jį iš tikrųjų jie pasiekia, bet pagal šiandieninio visatos

454 puslapis

amžiaus supratimo ribas, užbaigtieji, kaip tokie, nėra pasiekę likimo. Jie tebelieka neužbaigtais tvariniais—šeštosios kategorijos dvasiomis—ir dėl to neveikia evoliucinėse sferose, kurios turi iki šviesos ir iki gyvenimo statusą. Kada mirtingąjį užbaigtąjį apkabina Trejybė—jis tampa Sutrejybintu Sūnumi, tokiu, kaip Galingasis Žinianešys—tada tas užbaigtasis būna pasiekęs likimą, bent jau šiandieniniame visatos amžiuje. Galingieji Žinianešiai ir jų bičiuliai gali nebūti tiesiogine prasme septintosios kategorijos dvasios, bet papildomai prie kitų dalykų Trejybės apkabinimas jiems padovanoja viską, ką užbaigtasis kada nors pasieks kaip septintojo laipsnio dvasia. Po to, kada susilieję su Sūnumi ir susilieję su Dvasia mirtingieji būna sutrejybinami, tada jie pereina per Rojaus patyrimą su kylančiaisiais, susilieėjusiais su Derintoju, su kuriais jie tuomet būna tapatūs visuose reikaluose, susijusiuose su supervisatos administravimu. Šitie Sutrejybinti Parinkimo ar Sutrejybinti Pasiekimo Sūnūs bent jau dabar yra užbaigti tvariniai, priešingai tiems užbaigtiesiems, kurie šiuo metu yra neužbaigti tvariniai.

Šitokiu būdu, iš esmės vargu ar būtų tinkama vartoti žodžius "didesnis" ar "mažesnis" priešpastatant sūnystės kylančiųjų kategorijų likimus. Kiekvienas toks Dievo sūnus turi Dievo tėvystę, o Dievas kiekvieną iš savo tvarinių sūnų myli vienodai; jis nėra pakilusiųjų likimų didesnis gerbėjas už likimus tų tvarinių, kurie gali pasiekti tokius likimus. Tėvas myli *kiekvieną* iš savo sūnų, ir šitoji meilė yra ne mažiau kaip tikra, šventa, dieviška, neribota, amžina, ir unikali—tokia meilė, kuri yra padovanota *šitam* sūnui ir *tam* sūnui individualiai, asmeniškai, ir išimtinai. Ir tokia meilė visiškai užtemdo visus kitus faktus. Sūnystė yra aukščiausias tvarinio ryšys su Kūrėju.

Kaip mirtingieji jūs dabar galite suvokti savo vietą dieviškosios sūnystės šeimoje ir pradėti jausti išpareigojimą pasinaudoti privalumais, kurie taip dosniai yra suteikti Rojaus plane ir kuriuos taip dosniai suteikia Rojaus planas mirtingųjų išlikimui, kurio planą taip padidino ir apšvietė save padovanojusio Sūnaus gyvenimo patyrimas. Buvo suteiktos visos galimybės ir visa galia tam, kad būtų užtikrinta tai, jog galiausiai jūs pasieksite dieviškojo tobulumo Rojaus tikslą.

[Pateikta Galingojo Žinianešio, laikinai priskirto prie Salvingtono Gabrielio personalo.]

[Ankstesnis dokumentas](#) | [Kitas dokumentas](#) | [Turinys](#)

© 2004 Urantijos Fondas. Visos teisės yra saugomos.
